

Johannes 6:35

“Ik ben het Brood des Levens”

1 het spreken van Jezus

2 het leven in Jezus

3 het komen tot Jezus

Gemeente,

Wat heb je graag? Wat zou je graag willen bereiken? Nou, dat kan zijn: dit jaar slagen, mijn diploma halen. Dit jaar een huis kopen voor onze trouwplannen. Dit jaar werk vinden, weer werk vinden en een vast inkomen. Gezondheid.

Stel je nu voor dat je in de tijd zou leven van de Heere Jezus op aarde. Dat Hij rondging om wonderen te doen. En dat Hij anderen dat geeft: diploma, werk, woonruimte, gezondheid, beterschap. Wat zou je doen? Zou je niet naar Hem toegaan en Hem vragen: Heere, geeft U dat ook aan mij? Of geeft U het opnieuw aan mij? Dat zou zo geweldig zijn, dat zou me zo blij maken.

Kijk dan uit! Waak dan! Want dan loop je een groot gevaar. Hetzelfde gevaar dat de mensen lopen in Johannes 6. Die mensen leefden in de tijd van Zijn rondwandeling op aarde. Die mensen leefden in de tijd dat de Heere Jezus wonderen deed. Zojuist had Hij een wonder gedaan. Van 5 broden en 2 visjes had hij een schare te eten gegeven van alleen al 5000 mannen, dus in totaal wel 15.000 mensen. En dan voor allemaal brood genoeg. Dat is wat. Daar willen ze meer van weten en zien. En ze lopen Jezus achterna, naar de andere kant van het meer van Galilea. Maar de Heere Jezus is er niet gerust op.

1 het spreken van Jezus

De Heere Jezus spreekt hen scherp aan: jullie zoeken Mij wel, maar het is om het brood, om het wonder. Maar jullie zien niet dat dit wonder een teken is dat bewijst dat Ik Gods Zoon ben, dat Ik de Messias ben. Jullie willen wat Ik geef, maar jullie willen Mij niet erkennen als de Christus. Nou zeggen ze: wie zegt dat? Wie zegt dat U van Goddelijke oorsprong bent? Zelfs Mozes deed nog meer als U: Mozes gaf brood uit de hemel aan een heel volk van een paar honderdduizend, U geeft maar gewoon brood aan een paar duizend mensen. Dus verbeeld U maar niks, zo bijzonder bent U niet.

En dan zegt Jezus. Het gaat er ook niet om wat Ik geef, maar wat Ik ben: Ik ben het brood des levens. Ik ben Zelf neergedaald uit de hemel. Ik kom van God. Ik ben van Goddelijke oorsprong en herkomst. En Ik ben het brood uit de hemel dat de wereld het leven geeft. Niet een paar honderdduizend, maar een paar miljoen, een paar miljard. Het leven geeft. Hét leven. En dat is leven dat nooit voorbijgaat. Dat is eeuwig leven. Want dat brood dat Mozes het volk gaf hoe wonderlijk ook, dat heeft die mensen niet in leven laten blijven, die mensen zijn toch gestorven, in de woestijn gevallen. Maar Ik ben het Brood des Levens dat leven geeft dat nooit vergaat, leven dat nooit sterft. Leven zonder eind, eeuwig met God, voor God, bij God. Zou je daar je niet druk om moeten maken? Zou je niet beter daarop uit kunnen zijn, daarnaar zoeken?

Waar gaat het je om? U om? Waar maak je je het drukste om? Om dingen, om gaven die vergaan? Want wees eerlijk: lekker eten en drinken, werk, woonruimte, huwelijk, levensgeluk, zelfs gezondheid. Het is altijd voor een tijd. Je kan er van hebben, veel van hebben, maar je sterft een keer. Het neemt een eind. En: hoe druk ben je er niet mee? Met je opleiding en je sociale contacten, met je werk en het zoeken naar woonruimte, met het vinden van een levenspartner, met je bedrijf, je sport, je hobby, je gezondheid, je uiterlijk? Terwijl het gaat om tijdelijke dingen. Zou je niet drukker moeten zijn met het eeuwige leven? Met het allerhoogst en eeuwig goed dat nooit vergaat? Om te vinden en deel te krijgen aan het leven met God, het eeuwige leven? Hoe druk ben je daar mee? Hoeveel tijd besteed je daaraan? Elke dag. Hoeveel tijd van heel de dag houdt je stille tijd, lees je de Bijbel, bid je? Van die 16 uur dat je wakker bent, van die 960 minuten, hoeveel gebruik je om het eeuwige leven, om God, te zoeken? Van je geld, hoeveel geld besteed je aan de aanschaf van goede boeken voor jezelf en voor je gezin, hoeveel geld van die pak weg 1000, 2000 euro netto per maand? Hoeveel van je zak- en kleedgeld van pakweg 50 of 75 euro per maand? Hoeveel van je gebed is gericht op God Zelf? Van die 5 minuten dat je bidt om gezondheid, slagen, huis, woonruimte, werk, hoeveel is ervan gericht op God en vrede met Hem?

Moet Jezus ook ons zeggen: gij zoekt Mij, maar het is om de broden en het gaat u niet om Mijzelf?

Wat verdringt wat? Wat gaat voor? Laat het zoeken van de eeuwige dingen, van God voorgaan voor al het andere! Als je iemand ziet die 5 eurocent munten zoekt, zoekt en zoekt, en die alle 100 eurobiljetten laat liggen, wat zou je dan zeggen? Je bent niet goed wijs. Eén 100 euro biljet is meer waar dan duizend 5 eurocent muntjes. Als je iemand bent die maar dingen voor dit leven zoekt, en het eeuwige

leven, God voorbijloopt en veracht, ben je dan niet dwaas? Want het eeuwige leven vinden is veel meer waard dan duizend keer werk, of huwelijk of gezondheid. Wat baat het de mens als hij de hele wereld wint en lijdt schade aan zijn ziel? Wat baat het je als je werk, inkomen, relaties, gezondheid goed is, maar je hebt geen eeuwig leven, maar zinkt straks weg in de eeuwige dood.

Daarom: Wat gaat er voor? Wat verdringt wat? Verdringt het streven naar werk, naar diploma, naar vrienden, naar gezondheid het zoeken naar God en het eeuwige leven? Wacht daarom nooit met het zoeken van God tot je geen werk meer hebt, geen gezondheid meer hebt, geen geld meer hebt, want dan zoek je alleen nog maar die dingen. Zoek de HEERE als je werk mag hebben, gezond mag zijn, woonruimte hebt, in je goede dagen. En als het zoeken van de Heere het eerste is, het zoeken van het eeuwige leven het eerste is, dan zet dat alle andere dingen op zijn plek. Want die dingen mogen er vaak wel zijn, maar op hun plek. Dan worden ze betrekkelijk, dan zijn ze minder wezenlijk dan het leek. Want ze zijn tijdelijk, ze zijn voorbijgaand. En daarom komen ze op een plek te staan uit het centrum. Bepaalt het leven met God hoe je daarmee omgaat. Bepaalt het leven met God hoever je daarin gaat.

2 het leven in Jezus

Ik ben het Brood des Levens. Van het eeuwige leven. En wat betekent het dan als Jezus zegt: Ik ben het Brood. Daar zat dus eerst een tegenstelling in: manna en brood zorgen voor het leven dat vergaat, maar Ik zorg voor het leven dat blijft, dat eeuwig is. Maar er zit ook een vergelijking in: zoals manna en brood het tijdelijk leven geven en in leven houden, zo geef Ik, als Brood, het eeuwige leven, en onderhoudt Ik het eeuwige leven. Wat eten en drinken is voor het tijdelijk leven, dat ben Ik voor het eeuwige leven, voor het leven met God. Ik geef dat leven. Dat is meer dan gewoon brood. Als je dat aan een pop geeft, dan blijft die pop levenloos. Maar Ik maak als Brood doden levend. Geestelijk doden zullen leven door Mij.

Hoe dan? Hij legt het Zelf uit in vers 51. Het Brood dat Ik geven zal is Mijn vlees dat Ik geven zal voor het leven der wereld. Om het Brood des Levens te zijn, om het middel te zijn om het eeuwige leven te geven en te onderhouden, zal Ik Mijn vlees geven en Mijn bloed. Dat ziet op Zijn lijden en sterven. Dat Hij Zichzelf, Zijn lichaam en bloed geven zal. Prijsgeven zal. Overgeven zal. Aan de soldaten die Hem komen arresteren, aan het Sanhedrin dat Hem zal berechten, aan de knechten die Hem zullen geselen, aan de soldaten die Hem zullen kruisigen. Hij had met één woord, met één gebaar het kunnen voorkomen, maar Hij geeft Zichzelf. Hier ben ik: neem Mij maar, doe maar, Ik laat het met Mij

doen. En ten diepste geeft Hij Zichzelf aan de toorn van God, de vloek der wet. Levert Hij Zich uit aan die machten en krachten. Hij loopt er niet voor weg, Hij verzet Zich niet, Hij geeft Zichzelf. Hier ben Ik, neem Mij maar, ontlaadt U maar: vloek, toorn en eeuwige dood. Zo geef Ik Mijn vlees. Als offer voor de schuld, als verzoening van de zonde. En door dat te doen ben Ik Brood des Levens. Door dat te doen ben Ik de Bron van eeuwig leven. En dan zien we dat dat nog veel meer is dan leven zonder einde. Dan zien we dat eeuwig leven leven is dat vrede heeft met God, dat vreugde heeft in God, dat kind is van God, dat leeft met God, dat toegang heeft tot God als Vader, dat gericht is op God, dat strijdt tegen de zonde, dat verlangt God te leven. En dat leven is dan ook zonder einde, eeuwig.

Van dat leven ben Ik het Brood. Ik ben het Brood des levens. Want Ik geef het leven. Ik onderhoud het leven. Ik ben het levende Brood, dat wil zeggen het levengevende Brood. En het levenonderhoudende brood. Mozes gaf uw vaders het manna, maar Mijn Vader geeft u het Levende Brood, geeft u Mij. Vers 32b. En moet u horen tot wie Jezus dat zegt: dat zegt Jezus tegen die schare die Hem zoekt uit verkeerde motieven, die Hem zoekt voor de broden en het tijdelijke leven. Van wie Jezus zegt in dit gedeelte: gij zoekt Mij om de broden, (vs 26) en: gij hebt Mij gezien, maar gij gelooft niet (vers 36). Die Hem straks verlaten zal. Zulke mensen, zoals u en ik zijn van nature. En wat zegt Jezus dan: Mijn vader geeft u het ware brood. Mijn Vader geeft u Mij. Nu Ik tot u spreek en rondwandelen op aarde. Nu Hij verkondigt wordt in de prediking: Mijn Vader geeft Mij u. God de Vader biedt hem u aan, jou aan. Wie u, jij ook bent, hoe u, jij ook in de kerk zit. De Vader geeft, biedt aan de Heere Jezus aan u, aan jou. Het Brood des Levens wordt u voorgezet. Opgediend. U mag ervan eten. U mag gebruik van Hem maken. Wat je gegeven wordt, dat mag je gebruiken, dat kun je niet stelen. Wat je gegeven wordt, mag je gebruiken. U mag Hem gebruiken, ontvangen om leven te vinden en te krijgen.

Leven met God. De Vader geeft u de Heere Jezus, dus u mag Hem hebben en ontvangen. En Jezus geeft het leven. Dus dat hoeft u nog niet te hebben voor u komt. Want Jezus is het Brood dat leven geeft. Dus dat hoeft u niet van tevoren te hebben of mee te brengen. Want Hij geeft het juist. Als iemand op straat staat met folders en die wil Hij u geven, dan hoeft u niet zelf een stukje van een folder mee te brengen, of een ander soort papier mee te brengen. Dan zegt die man, nee, u begrijpt het niet goed, ik zamel geen folders in, ik geef ze, ik deel ze uit. U hoeft ze niet bij mij te brengen, u mag ze juist meenemen.

Als Jezus het Brood des Levens is, dan geeft Hij leven met God. Vrede, vreugde, gerichtheid op God, verlangen naar God, strijd tegen de

zonde. Dan hoeft u daar niet iets van mee te brengen. Iets van verlangen, of van afkeer van de zonde, of van vreugde in God en zin om te bidden. Dan hebt u het niet begrepen. Jezus zamelt geen leven in, of levensteken, maar Hij deelt het uit. Hij geeft het. Hij deelt het uit.

En zo geeft de Vader Hem u en jou. En zo hebt u Hem nodig. Broodnodig. Als iemand geen brood gebruikt, geen eten tot zich neemt, dan sterft hij. Brood is nodig. Eten kun je niet zonder. Jezus is het Brood des Levens: zonder Hem sterf je, sterf je eeuwig. Heb je geen vrede met God, geen vreugde in God, geen toegang tot God. Zonder brood sterf je de dood. Zonder Jezus het Brood sterf je de eeuwige dood. Zul je eeuwig hongeren en eeuwig schreeuwen, maar nooit verzadigd worden, nooit verlichting ontvangen.

3 het komen tot Jezus

Ik ben het Brood des levens, die tot Mij komt en die in Mij gelooft. Daar gaat het om. Dat u komt en dat u gelooft, zich aan Hem toevertrouwt. In het beeld van brood gezegd: dat u eet, dat je eet. Want hoe is dat met brood? Je kunt brood op tafel hebben staan. Of zelfs o je bord hebben liggen. En misschien gebeurt het wel eens dat je moeder zegt: toe nou, eten. Je zit maar te treuzelen en te kijken, maar wanneer ga je nou eten? Want kijken naar brood dat helpt niet. Zelfs het vasthouden van het brood helpt niet. Al ligt het op je bord, al heb je het in je hand, dan nog heb je er niks aan. Zou je nog van honger sterven, al had je het brood op je bord of in je hand. Alleen eten helpt. In je mond stoppen en doorslikken. Dat is eigenlijk heel wat. Iets in je mond stoppen en doorslikken. Dan komt het in je slokdarm, in je maag, het kan enorme schade aanrichten. Iets doorslikken. Als het scherp is of vergiftig kan het je ziek maken of je dood worden. Iets eten, doorslikken. Maar je vertrouwt erop: dat brood op mijn bord is goed samengesteld, zit geen glas in, geen vergif in, ik durf het te eten, door te slikken.

Jezus is het Brood des levens. Dwz.: naar Hem kijken helpt niet, veel van Hem weten op zich helpt me ook niet. Dat Hij vlak voor me staat helpt niet. Brood moet je tot je nemen. Jezus, het Brood des levens, moet je persoonlijk tot je nemen. Komen tot hem, geloven in Hem, je toevertrouwen, je uitleveren aan Hem. Gedreven en getrokken: gedreven door de nood. Dat ik zonder Jezus buiten het eeuwige leven ben en blijf. Zonder Jezus in de dood ben. Onder de vloek en toorn van God. En dat al het andere tijdelijk is en van voorbijgaande aard. Daar kan ik mijn vrede niet meer in vinden. Ik kan gelukkig getrouwd zijn, plezierig werk hebben, kerngezond zijn, prachtige diploma's, fijne verkering, maar ik ben er niet mee, zolang Gods toorn en vloek op mij rust baat het mij niet, kan ik er niet gerust op zijn. Gedreven tot Jezus. Ik

moet Jezus hebben. Jezus, oneindig meer dan man, vrouw, werk, gezondheid. Jezus, Die verlost van vloek en toorn en dood. En getrokken tot Jezus. Getrokken tot Hem, Die het Brood is. Om me aan Hem over te geven. Om te zeggen: Heere Jezus, hier ben ik, doe met mij wat U kunt. Doe met mij naar wat U bent. Eigenlijk is dat heel wat, je zo aan Jezus uitleveren, Hem eten als het ware. Maar je kunt Hem zo vertrouwen: Hij zal niks kwaads met je doen, niks verdervends met je doen. Hij is enkel Brood, puur en heilzaam brood. Vertrouw je maar aan Hem toe. Dan komt het goed, echt goed, eeuwig goed.

Zo brengt de Geest tot geloof. Zo leidt de Geest tot Hem, Die het Brood des Levens is. Bent u zo geleid? Bent u gekomen, hebt u zich Hem toevertrouwd? Geheel en al? Want Hij is zo betrouwbaar, zo je vertrouwen waard. Het u het Brood des levens tot u genomen. Omdat het u gegeven, aangeboden werd door de Vader?

Dan ligt er nog een punt van vergelijk in. Je eet natuurlijk niet maar één keer. Eten doe je dagelijks, heb je elke dag nodig. Het is volstrekt onzin als je kleine broertje aan tafel zit en hij eet zijn bord niet leeg. En als je moeder aandringt blijft hij zeggen: nee. En als je moeder dan vraagt; waarom eet je nou niet? Dat hij dan zegt: ik heb gisteren al gegeten. Ja, best, maar dat je gisteren hebt gegeten betekent natuurlijk niet dat je het vandaag niet meer hoeft. Elke dag brood eten. Tot je nemen. Elke dag Jezus tot je nemen, eten van het Brood des levens. Elke dag komen tot Hem. Zijn offer, Zijn liefde, Zijn sterven, Zijn vergeving tot je nemen. Op je in laten werken. Vanuit de Bijbel, in je gebed. Elke dag de tijd voor nemen. Voor het Brood des levens en de overdenking van Hem en het komen tot Hem. Als je een dag niet eet, dan merk je dat wel, dan word je slap, en moe, en je voelt je lusteloos. Wie een dag geestelijk niet eet, die wordt in het leven met de Heere slap, en lusteloos en die verzwakt. Verzwakt in het verlangen naar God, in de strijd tegen de zonde, in de drang om te getuigen, in de vrijmoedigheid om te belijden, in de ijver voor Zijn eer en Naam. Jezus is het Brood des levens: dagelijks tot Hem komen. Elke dag. Drie keer per dag eten, ook geestelijk, minstens.

Die zal geenszins hongeren en nimmermeer dorsten. Aan één kant dus wel zagen we: elke dag weer honger en dorst naar dit Brood. Maar hier wordt bedoeld: die zal geenszins hongeren en nimmermeer dorsten naar iets anders. Dan weet je, ervaar je; Hij is het! Wat Hij me geeft, Wie Hij voor me is, dat kan niets en niemand anders geven. Dan hoef ik niet meer overal te zoeken en te blijven rondkijken of misschien ergens anders nog iets beters te vinden is. Nee, dan weet je, ervaar je: nu heb ik rust, nu heb ik vrede. Hij is het. Niets en niemand kan me zo gelukkig maken als Hij.

O anderen, of vroeger, kon ik zo onrustig zijn: je hebt één bereikt en dan wil je weer wat anders, je hebt het ene gekocht en dan wil je weer iets mooiers. Of geestelijk, je had het ene gedaan en dat gaf even wat verlichting en dan moest je weer wat anders doen. Je had even wat vrede gevoeld, en even later moest je weer iets anders zoeken. Je dacht even vrede te hebben hierin, en even later moest je het weer daarin zoeken. Maar toen ik tot Jezus kwam, toen was het er! Hij is het! Dit is het! Hij alleen! Hij helemaal! En voorgoed. Wie één keer tot Hem komt, heeft het eeuwige leven. Voorgoed en gegarandeerd. Die is overgezet, die is aangenomen, die is verzegeld, die is Gods eigendom. Voor heel je leven en de eeuwigheid. Geenszins hongeren, nimmermeer dorsten.

Dat is bij alle ander dingen zo anders. Dan zegt één keer/vandaag nog niks. Eén keer een goed cijfer halen, zegt nog niks over je eindresultaat. Eén dag een mooi huis, garandeert niks: morgen kan het afbranden. Eén dag getrouwd garandeert niks, morgen kan ik weduwnaar zijn, één dag gezond, zegt niks, morgen kan ik ziek zijn of een hartinfarct hebben. Maar van Jezus, het Brood des Levens, geldt wie Hem één keer heeft, die heeft Hem eeuwig. Die heeft het eeuwig leven, gegarandeerd. Onafneembaar, onvervreemdbaar.

Weg wereld weg schatten

Gij kunt niet bevatten

Hoe rijk ik wel ben

Ik heb alles verloren

Maar Jezus verkoren

Wiens eigen ik ben.

Amen